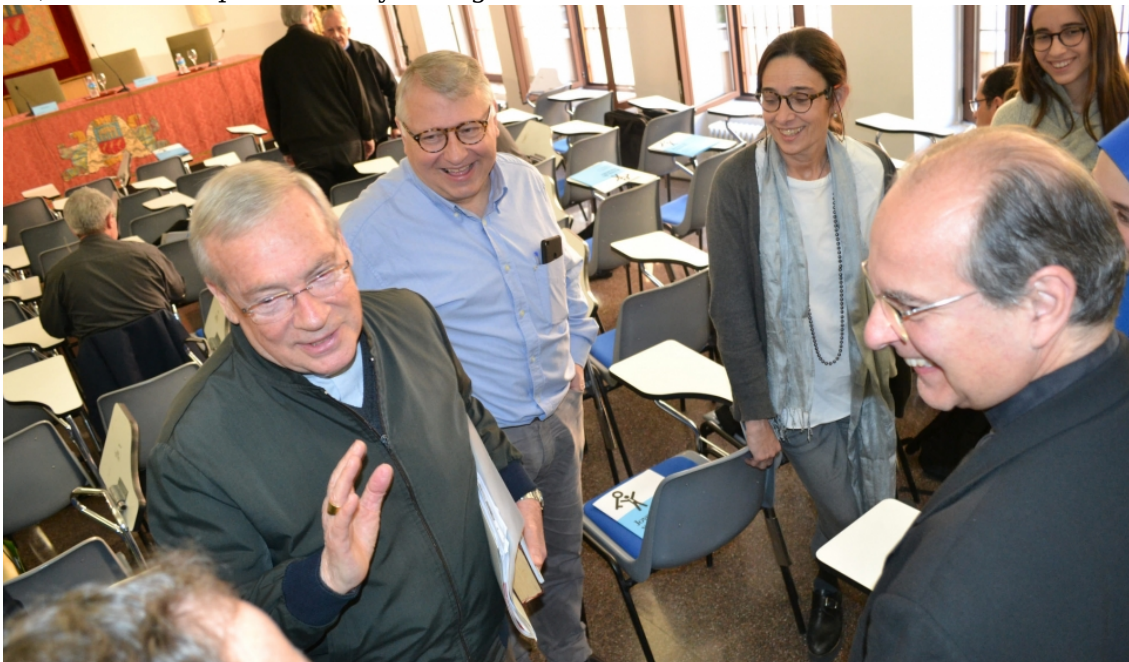

"Els joves volen missatges radicals"

Ds, 27/01/2018 per Catalunya Religió

([Jornades Pastorals Castelladaura](#)) Aquesta setmana s'han celebrat a Premià de Mar les 53 [Jornades Castelladaura](#) sobre "Joves, fe, vocació", organitzades pel Centre Sacerdotal Rosselló de l'Opus Dei. Partint del document preparatori del proper sínode sobre els joves, les jornades ha tractat sobre com millorar l'acolliment dels joves i han mostrat a través dels testimonis de joves, responsables d'iniciatives pastorals recents i reflexions teològiques, com els joves volen ideals grans i que en l'acompanyament convé comprendre, educar i testimoniar.

En la [primera sessió](#) de dimarts es donar la paraula a quatre joves, molt diferents, que van explicar la seva vocació en una taula rodona moderada pel rector del seminari de Barcelona, **Josep Maria Turull**. La religiosa de l'Institut del Verb Encarnat **Maria Xiqueta** (Elisabet Melé), va defensar que "entregar la vida a Déu és propi dels joves, és iniciativa de Déu, són els plans de Déu, no els nostres, un regal". Va explicar que hi ha moltes vocacions tant de sacerdots com de religioses, ella mateixa s'està formant juntament amb cent noies més. Considera que perquè hi hagi més vocacions cal pregar més i viure la vocació amb alegria.

La família té un pes important en la vocació. "Els meus pares em van ensenyar que la fe era un xollo. El dia que hi havia més 'xutxes' a casa era el dia de la vetlla pasqual", va exposar l'arquitecta i directora del club juvenil Carena, **Mariola Borrell**. Va afegir que sovint la vocació és un procés llarg "fins que te n'adones" i ha destacat el valor del testimoni: "recordo la meua àvia, tronxada de riure perquè la policia l'havia aturat amb el cotxe ple de taronges que havia de portar als pobres... jo volia ser com ella".

L'entorn pot ajudar o dificultar la vocació, però pel seminarista **Pau Manent** no és determinant, perquè "encara que hi hagi males experiències d'altres persones, la vocació és individual". També va dir que "els joves volen missatges radicals". Finalment, l'enginyer industrial Pablo Sanz, que viu la vocació al matrimoni, va destacar que "la meua dona em salva, m'apropa a Déu, jo en ella aprenc molt de

com Déu m'estima".

Coses grans

Dimarts hi va haver també dues conferències. El nunci apostòlic **Agostino Marchetto** [va reafirmar](#) que l'objectiu és "promoure opcions veritablement lliures i responsables, i l'instrument principal és el discerniment". El també membre de la Congregació de l'Evangelització dels Pobles va afegir que el perfil ideal per acompanyar un jove en el discerniment és "mirada amorosa, benvolent; paraula amb autoritat i capacitat de fer-se proïme, caminar al costat i finalment el testimoniatge d'autenticitat". Va acabar amb una petició: "No tingueu por de proposar coses grans, amb humilitat i ànim, carregats de pregària".

Però com són els joves d'avui? **Xavier Serra**, professor d'un institut de Salt (Girona), va exposar que hi ha una ignorància de la fe i de la cultura i que els joves "semblen tranquils amb aquesta situació fragmentària". En aquest context, va indicar que l'acompanyament espiritual és fonamental. La gent necessita la pregària i el silenci. Ha defensat que "hi ha una forta pressió secularitzadora, però hi ha joves molt valents".

Menys teoria i més amor

A la taula rodona del [dimecres](#) es van tractar algunes noves iniciatives pastorals amb la joventut. La primera a intervenir va ser la responsable dels grups Alpha, **Teresa Valero**, que va explicar que les trobades pretenen que després d'un primer contacte i una descoberta de l'amor de Déu els joves s'incorporin a la seva comunitat parroquial. Un altre d'aquests nous mètodes és Life Teen, un projecte per a adolescents que durant sis anys estan acompanyats per una comunitat amb gent de la seva edat, un lloc on compartir la fe a part de la missa del diumenge, com va dir el vicari de Santa Agnès, mossèn **Albert Sols**.

Per la seva banda, el rector de la parròquia de Betlem, mossèn **Joan Costa**, va parlar dels recessos d'Emaús, on s'experimenta com "allò bonic i emocionant entra pels ulls i mou els cors de la gent a tirar cap amunt". Més d'un miler de persones han passat per aquesta activitat, on després de tres mesos de preparació, en un espai de pregària i adoració els testimonis ajuden a obrir el cor i sentir-se estimat, en un ambient de confiança.

"Déu fa el que vol, com vol, amb qui vol i on li dona la gana", va exposar el delegat diocesà de joventut de Barcelona, **mossèn Bruno Bérchez**, que va exposar el seu testimoni de conversió. Va afegir que malgrat algunes veus pessimistes, en aquest moment "hi ha molta gent que fa moltes coses, i molt bones a Barcelona", que ell ha conegut de primera mà. El moderador va ser **Ignasi Miranda**, de Ràdio Estel, que va cloure amb la frase del Papa Francesc on demanava obrir les portes per sortir a fora a buscar els qui estan lluny.

El professor universitari **Juan Luis Lorda**, va exposar que "l'acompanyament espiritual no és una teoria sinó un art, quelcom artesanal". En aquest sentit, va apuntar que "la gent necessita recolzament" i aquesta ajuda s'agraeix molt. El qui acompanya ho ha de fer de manera "desinteressada" perquè "cal seguir al Senyor, no que et segueixin a tu".

L'arquebisbe d'Urgell **Joan Enric-Vives** va tancar les Jornades tractant l'acompanyament als joves. Va destacar que per animar-los cal "comprendre,

educar i testimoniar". També va remarcar que la formació ha de ser permanent i personalitzada, s'ha d'adaptar a les etapes de cadascú.

Aquí [podeu trobar](#) l'audio de totes les intervencions i més informació de les Jornades.